

## σπέρμα

**σπέρμα, το**, ουσ. [<αρχ. σπέρμα <σπείρω], το σπέρμα. **1.** το παιδί, ο απόγονος: «πώς να μην τ' αγαπάω αυτό το παιδί, αφού είναι σπέρμα μου». **2.** το αντρικό σπέρμα, το ψωλόχυμο: «όλο το σεντόνι είχε παντού λεκέδες από σπέρμα»·

- είναι διαβόλου σπέρμα, βλ. λ. [διάβολος](#)·

- το σπέρμα του κακού, η αρχική αιτία που κάποια κατάσταση είχε κακή εξέλιξη: «αυτός ο άνθρωπος ήταν το σπέρμα του κακού, που χάλασε την παρέα μας».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας